

Місто квітів  
Володимир Ярій

Неймовірна історія чарівника добрих магічних справ та маленької лагідної хмаринки, яку принцеса називала Тістечко. Вона перетворювалась на хмарозаура – захисника міста квітів від підступного барона Амброзія та його злих посіпак і повелителя темних сил темряви.

Володимир Ярій

Місто квітів

Давним-давно десь за далекими хмарами або небесами на землі чи піднебессі квітло місто Квітів. Оточене садами, лісами та багряно-кольоровими вуличками і вабило трояндовими горизонтами та майоріло барвистими кольорами різноманітних квітів та краєвидів. У цьому місті жили Дерева, Квіти, Куці, веселі і галасливі мешканці, дітлахи та їх турботливі батьки та Принц і Принцеса. В місті є неймовірно велика галявина, там величні фонтани і навколо них неймовірні квітники – жоржинові та тюльпанові. У великому парку на величному й могутньому Дубові сидів чарівник і розповідав дітлахам цікаві казки та веселі байки. Всі цю галявину називали Сонячною. Від неї як промінчики в різні сторони розходилися вулиці. Один з промінців вів до палацу де жили Принц з Принцесою, інший до хатинки Чарівника, оточеної калиновим гаєм з усіх боків. На вулиці Барв жили мешканці та різні казкові герої. Навколо було багато озер, цілющих джерел і затишних скверів. Далі йшли Театральна і Циркова, де жили поети, артисти, акробати та веселі клоуни. А біля самого підніжжя гір проживали Ковалі та народні умільці, які створювали неймовірні речі в своїх майстернях та пісні співали і радість дарували. А на вулиці Миру жили воїни, що захищали місто від лихих бур'янів та їхнього ватажка Амброзія. Він був лихим і підступним, називав себе Бароном лихих справ і любив сміття та хащі. І щоб все було брудне, сіре й одноманітне. Головними захисниками міста були королівські Вартові та Зброярі. А полководцем був Королівський Будяк. Він був як великий кедр – мав велике гілля з яскраво-червоними квіточками, дуже колочий і войовничий, але напрочуд добрий і справедливий. І були в нього прикордонники та розвідники: Папороть, Мох та Лікарська Кропива. Вони росли на кордоні, спостерігали та захищали від небажаних гостей. А особливо від Амброзія та його посіпак. Очіма міста був пильний і стрімкий Сокіл. А за різноманітними гірськими стежками наглядав Едельвейс. Його називали квіткою дружби. В місті квітів є одне для всіх чарівне побажання – завжди говорити правду, нікого не кривдити для гармонії та злагоди. Так було завжди.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию ([https://www.litres.ru/pages/biblio\\_book/?art=25507550&lfrom=362673004](https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=25507550&lfrom=362673004)) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.